

VERONIKAS VARSLAVĀNES  
JUBILEJĀ.

Sabiedriskā darbiniece Veronika Varslavāne  
3. aprīlī atzīmēja apaļo gadu dzimšanas dienu.

Pavasara atmodas skaistajā ziedu mēnesī, 26.  
maija vakarā, Montrealas latviešu sabiedriskajā  
centrā, draugu pulcībā, sirsnībā un omulībā,  
latviskā garā - ar vārdiem un dziesmām vaiņago-  
jām šo viņas goda dienu.

Par bagātīgo un skaisto vakaru rūpējās Veronikas meita Anita ar znotu Oļģertu Poču un divi mazdēli ar sievām. Viņu viesmīlībai nebija gala. Ēdām, dzērām, dziedājām, dancojām. Aizmirstas bija ikdienišķas rītdienas rūpes, vecuma kaites. Visi jutāmies jauni un skaisti, kā kādreiz tēva mājās dzimtenē.

Bija arī ciemiņi no Latvijas. Tie izbrīnā priecājās mums līdz, it sevišķi par to, ka mēs, dzīvodami svešā zemē, tik ilgi esam saglabājuši dzīvu latviešu garu.

Adrianna ~~deklamēja~~ dzejoli LATGALES BĒRNS.

Es kalnā uzkāpu pie krucifiksa sirmā,  
Kur maija vakaros ar māti ceļos kritu  
Un Dievam tuvojoties, kā dievmaizītē svētā,  
Pateicībā priecājos tur tēva, mātes sētā.

Kaut tikai atmipās es varētu kļūt pa šo  
vietu,

Kur trūkums, nabadzība dzīves rītu vija,  
Kā nabags tur uz kruķiem gadiem ilgi ietu,  
Kur mīļā saticība, svētlaimība bija.

Kaut tikai atmipās es varu kļūt pa to sētu,  
Kur mani sapņi mīlestības alkās plauka,  
Kā gāju putns laistos uz to vietu, ja spētu,  
Uz manu mīļo tēva, mātes sētu.

Mani veduši ir daudz ceļu,  
Negribēti, nepazīti, ēnās tīti.  
Tikai pie tevis ved mūžu ilgais ceļš,  
Dārgā māte, dzimtene Latvija - Latgale.

Vēlam Veronikai Varslavānei daudz baltu die-  
nīgu!

ANNA KREIPĀNS.